

Schilder van het Hageland

AARSCHOT • *Christi Van Calster*

De vzw ôd — Scandinavisch voor erfgoed — houdt van 5 tot 20 februari een retrospectieve tentoonstelling van de Aarschotse kunstschilder Miel Deca. Deze in 1980 overleden artiest maakte naam als de schilder van het Hageland en als man van bij ons. Behalve een gedreven kunstenaar was hij onderwijzer, leraar aan de tekenacademie en regisseur bij het operettegezelschap Lyrica.

Miel Deca werd op 17 mei 1920 geboren. „Als jongen van een jaar of zes volgde hij al les aan de tekenschool van Aarschot”, vertelt zijn echtgenote, Elza Dehond. „Hij woonde in Gelrode en liep twee keer per week enkele kilometer naar de tekenschool en terug. Een fiets had hij niet. Die kreeg je toen voor je plechtige communie als je ouders goed in de centen zaten. Dat waren uitzonderingen. Later verhuisden Miels ouders naar het Aarschotse centrum en werd het voor hem makkelijker om tekenschool te volgen.”

„Miel was bezeten van de schilderkunst. Die gedrevenheid was hem eigen. Hij legde ze aan de dag bij alles wat hij aanpakte. Op zijn achttien trok hij naar de normaalschool in Lier. Maar tijdens een zwerende longontsteking zag hij de dood voor ogen. Toch haalde hij het en studeerde hij af in 1940. Heel die tijd bleef hij schilderen en tekenen. Zelfs toen hij een tijdje bij de belastingen werkte, nam hij materiaal mee om tijdens zijn middagpauze te schilderen. Meestal werkte hij met olie op doek. Nadien werd Miel onderwijzer aan de lagere school van het Koninklijk Atheneum in Aarschot. Hij gaf er les met hart en ziel. Kinderen waren zijn lange leven.”

Landschappen

„Toen we elkaar in 1943 ontmoetten, zat ik bij het Aarschotse operettegezelschap Lyrica. Miel werd er ook actief en regisseerde heel wat succesrijke voorstellingen. In die tijd schilderde hij thuis wat minder, maar werkte hij vaak met Hubert Vanden Broeck aan het schilderwerk voor de decors. Ze maakten er prachtstukken van. De liefde voor de schilderkunst kwam bij Miel altijd op één of andere manier bovendien. In 1960 volgde een ommekeer. Hij kreeg een hartinfarct, stopte met de operette en ging weer naar de tekenacademie. Van 1970 af onderwees hij daar ook de kleintjes.”

In 1964 kreeg Miel de prijs voor de schilder

FOTO JEF COLLAER

Kunstenaar, leraar, regisseur Miel Deca.

kunst van de stad Aarschot. Die werd toen voor het eerst uitgereikt. Miel kreeg hem voor een schilderij van de Hertogenmolens. Er volgden verscheidene andere onderscheidingen en tentoonstellingen, maar daar was het hem niet om te doen. Miel was niet uit op superprestaties. Hij werkte gedreven, bleef zichzelf en zocht naar de uitdrukking van wat hem beroerde. Daarbij doorliep hij verschillende stijlen.”

„Zijn werken uit de jaren zestig gaan de abstracte richting uit. Hier kende die stijl toen absoluut geen succes. Dat kwam pas later. Na de abstracte periode volgde er een grijze tijd, met werken in zwart en uiteenlopende grijs tinten. Nog later kwam de kleur in overvloed terug. Warme, krachtige kleuren, maar ook gedurfde gele en rode verfstreken. Hij hield vooral van landschappen.”

„Ondanks zijn ziekte hanteerde Miel nog tot twee weken voor zijn overlijden de stift en het potlood. Zijn laatste twee tekeningen waren bomen in zwart-wit. Een van zijn stelregels: bomen sterven staande, gold ook voor hemzelf.” Waarop Elza Dehond nog eens al diegenen bedankt die deze retrospectieve hebben mogelijk gemaakt.

■ Werk van Miel Deca, Cultureel Centrum 't Gasthuis, Demervallei, Aarschot. Van 5 tot 20 februari, op wekdagen van 9 tot 17 uur, tijdens woensdags van 14 tot 17 uur.